

καὶ τῷ θυμῷ γάρ· ἀγέλετος. οὐσῶν
οὐ καὶ ὅπει τοῖς τέχναις τῇ ἔργον, οὐτοῖς ἔ-
χει καὶ ὅπει τῇ τοῖς φύσεσιν ἔργον. καὶ γὰρ
ὅπει ποιῶν, ποιῶν· δέ τι φαῦλως τίραντοι μήτραι,
καὶ πλείω τὰ φαῦλα, καλύνει καὶ ἴμετόν, καὶ
θῆρος ὄποιαν. καὶ ὁ φύρος δὲ καλὸν, λαβεῖν δέ τιν
ἄπει καὶ φαῦλον ὃ τοιόν, οὐ πάθει καὶ κα-
λόν. ἐδί εἰ τις δέποτε τῇ φράσιν γραφάνον πει
αἴδειειαν τοπικῶν σημεῖον τὰ ἔργα τῶν γαῖα
πόποι τοιόδημαν γεγονότας τοιότατά, οὐδὲν δι-
δειάς φαῦλα δέ τις. ὄμοιος δὲ τοιότητος,
φαῦλα μὴ πάστα πιεῖ, καὶ πλείους καὶ
πλείω· πουσιδῆα δὲ ἐλάττῳ, καὶ τὸ πάστα
διωτατή. τὸ δὲ ἕμερον, βέλους τὸ δέ ἀγελον,
φαῦλον. φύσης δὲ οὐ τῇ ἔξι αρχώς, ἀλλ᾽ ἐφ τῷ
οἴμην φύσον, πιεῖ πουσιδῆα καὶ ἕμερον. τὰ δέ
ἐμπτία; ή σύμπτοτε, ή μόλις, καὶ τὸν πάστα
πιεῖς. καὶ οἱ χερνοῖς, οἱ ἀρτίους, οἱ ποτέτεν τινες
κράστη δόλου, καὶ οὐταὶ μέσον τὰ τζάνα πιεῖ-
τε· τὸ δὲ ἀμπελόν καὶ ὅπει τῇ φυσῇ πάσταν ἔ-
σιν ὅπει μὴ [δε] μέσον πιεῖ ἀγελα· οὐ πάστα
τὸ διωτατὸν ἕμερονδητη, ἀλλ᾽ ὄμως εἰσὶν εἰ-
δία κόρφως πολλαῖς ἰδίαις ἐχόμυτι· οὐδὲ
ἵμετοι μήτραι καὶ ἀγελα, κρείττω καὶ ἕμε-
ροτερα φύσεσιν τῇ εἰς φύη τελεούμεναι.

Διὸς τὸν πόλεων μέρον γενούται, τοῦτο δὲ μάκρης ζώσις οὐ φανερός; ἢ δύστη τοῖς μόνοις σιγῇ τὸ πολὺν κρίνονταί εἰσιν μόνιμοι επιφανείνονται, καὶ δύστη τελευταῖς ὅλον μήτε πανοιδίαν τελεῖσθαι; μὴ δέ τοι τοῦ ὀμφαλῶν καὶ αἰχμῶν εἴσιν. ὁ δέ αὖτις εργαστής, αἵτε λόγοι εἰσάγονται, ὡς εὑρυζαντούς αἰνιγμάτων οἱ ὄμφαλοι οὐτοὶ απόλοι ουδεὶς θεός. ὅτι δέ ταῦτα μόνον τετελειωμένα, τὰ δέ, αἵτε λόγοι εἰσάγονται, σημεῖον, ὅτι τὰ μόνον δύστης μάκρων τούτων, τὰ δέ πιστία διπλεῖσθαι δύστη. μ. Δεῖται δέ ταῦτα μόνον τούτων, αἵτε λόγοι οὐχίσταται, τὰ δέ, ψωλάκις· καὶ τὰ μόνον, μόρφη τούτων, τὰ δέ, ὅτε ἔτυχεν· αὖτις εργαστός μόνον, αἵτε, τὰ δέ αἰχματα, οὐ ψωλάκις· καὶ δέ μόνον αἴχματα, αἵτε· ἕμερος δέ, ψωλάκις; οὐ διά τι πιστοφορίων, καὶ αἰλίσσων, καὶ ποιον; εἰ πλησιονή γένεται, πάντα τὰ αἵτε μάκρηται μόνον αἵτε πικτες, μάκρη δέ πλεονάκις· οὐ τὰ περιβαταὶ τοις Μαζονίαις καὶ Διεύνη τίκτο δίστη.

A quām vir, quippe qui omnium edax, & i-
ta deditus sit, quanquam infirmus. Ergo
quonodo in operibus artis, sic etiam in
naturā licet perspicere. Nam in his quo-
que praeū omnia facta sunt, & plura sunt
praua, quām proba, vt lectus, vestis, quod-
uis aliud: quōdque probum est, id omne
prauum etiam compertit potest. Quod
autem prauum, id nouū omne probum
quoque reperies: vt si quis vetustissimo-
rum pictorum, historiūque opera cogite:
nondum enim peritē pingebatur, aut ex
ære ducebatur, sed pingui Minerua om-
nia effigiantur. Natura etiam prauē o-
mnia facit, & plura parua, quām probat
proba verò pauciora præstare, non omnia,
potest. Atqui domesticum omne melius
est. Ferum autem, atque sylvestre prauum
natura, scilicet non quā initia, ortūisque
continer, sed cui, opinor, factu difficile sic
probum illud, urbānum, atque dome-
sticum. Contrarium verò, aut nunquam
aut raro efficitur. Attamen vel temporo-
rum, locorūque conditione, tempera-
mentoque vniuersi quodam fieri potest,
vt urbana, & mitia reddantur omnium
animalium genera. Hoc idem in omni
etiam Stirpium genere intelligere licet.
Quæcunque enim urbana sunt, eadem e-
tiam compertit sylvestria possunt. At quæ
D sylvestria extitere, eadem omnia mansue-
fcere non possunt. Non tamen desunt,
quæ suis locis quibusdam peculiariter ita
se habeant, vt neglecta, feraque proueni-
te præstantiora possint, & mitiora, quām
quæ alibi summo cum studio colantur.

45 Cur hominum vmbilici ampliores, exteriorum autem animantium exigui, incertique fiunt? An ceteris, quoniam temporis multum gestentur, vmbilicus arescit, inque directum porrigitur, denique viceribus intumescit: quam ob rem non nulli vmbilici deformes sunt. At verò homo imperfectus prodit: itaque humidus, atque sanguinolentus sequitur eius vmbilicus. Indicium verò, cetera perfecta, hominem imperfectum prodire, quod illa statim inde ab ortu natura viuere sua opera queunt: pueri curam desiderant, neos seruari, nisi alieno beneficio, possunt.

46 *Cur animantium alia semel coeunt,*
F alia s̄apē, & alia anni tempore certo, aliq
nullo statuto tempore, sed prout incide-
rit? homini semper concubitus opportu-
nus est, feris non s̄apē: & quidem sues a-
grestes semel concubunt, domestici se-
laborem: quinne cū Venu somer faciunt?